

Sygn. akt III U 700/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **F. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem F. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 23 sierpnia 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca F. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 lipca 2013r. do dnia 30 listopada 2016r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.08.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) odmówił F. S. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na niestwierdzenie dalszej niezdolności do pracy.

W odwołaniu F. S. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniósł, iż stwierdzone schorzenia uniemożliwiają mu podjęcie zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

F. S. (ur. (...)) w okresie od 01.03.2006r. do 30.06.2013r. miał przyznane prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 24.05.2013r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik nie stwierdził u odwołującego niezdolności do pracy. Komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw wnioskodawcy, podobnie jak lekarz orzecznik, uznała go za zdolnego do pracy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niego schorzeń. Biegli lekarze sądowi zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy, jeżeli tak, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, a także, czy od ostatniego badania, które miało miejsce w dniu 08.06.2010r. stan jego zdrowia uległ zmianie. Przy sporządzaniu opinii biegli uwzględnili zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną oraz przeprowadzili badanie odwołującego.

Biegli z zakresu neurologii, chirurgii, laryngologii i ortopedii rozpoznali u odwołującego zespół Raynauda, schorzenia neurologiczne, ortopedyczne oraz laryngologiczne. Zaopiniowali, iż stwierdzone schorzenia i stopień ich zawansowania czynią odwołującego nadal częściowo niezdolnym do pracy na okres 3 lat, do listopada 2016r. W porównaniu z badaniem z dnia 08.06.2010r. stan zdrowia wnioskodawcy uległ pogorszeniu w zakresie upośledzenia sprawności oby rąk oraz ograniczenia sprawności z powodu schorzenia neurologicznego i ortopedycznego. Zaawansowany zespół Raynauda powoduje upośledzenie sprawności kończyn górnych. W tym zakresie biegli wskazali na czynniki powodujące zaostrzenie objawów tej choroby oraz wskazali, iż w przypadku wnioskodawcy nie bez znaczenia pozostaje długoletnie wykonywanie pracy pilarza.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca do 30.06.2013r. legitymował się prawem do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i wniósł o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W zakresie niezdolności do pracy Sąd uwzględnił konkluzje opinii biegłych lekarzy sądowych opiniujących w sprawie, którzy uznali odwołującego za nadal częściowo niezdolnego do pracy. Sąd podzielił wnioski biegłych i w całości uwzględnił je przy rozstrzygnięciu w sprawie. Opinia biegłych lekarzy sądowych została sporządzona fachowo, w oparciu o aktualną wiedzę, przedstawione w nich wnioski poparte są odpowiednimi argumentami. Biegli sądowi w należyty sposób wyjaśnili przedstawione przez Sąd zagadnienia, wskazali na czym oparli swe tezy i co stanowiło ich podstawę. Samo niezadowolenie organu rentowego z treści opinii biegłego, nie powoduje konieczności powoływania kolejnego biegłego czy kolejnych biegłych. Organ rentowy w zastrzeżeniach do opinii wskazał, iż przy wyłączeniu prac, które stanowią przeciwwskazanie przy rozpoznanym zespole Raynauda, odwołujący może pracować przy prostych pracach fizycznych. Sąd nie podzielił tych zastrzeżeń. Należy choćby wskazać na wynik badania odwołującego przez lekarza orzecznika, które miało miejsce w dniu 08.06.2010r. (k. 63-64 akt ZUS z dokumentacją medyczną), w podsumowaniu którego LO wskazał na zaawansowany zespół Raynauda oraz schorzenia chirurgiczne kończyn dolnych, powodujące dalszą niezdolność do pracy, przy uwzględnieniu wykształcenia odwołującego (podstawowe) i pracy na stanowisku pilarza. Natomiast w omawianych zastrzeżeniach organ rentowy zupełnie pomija bardzo istotny fakt, iż biegli wskazali na pogorszenie stanu zdrowia odwołującego, w stosunku do ostatniego badania z dnia 08.06.2010r. Biegli w sposób szczegółowy wskazali na czynniki powodujące wystąpienie rozpoznanego schorzenia, ze wskazaniem na skutki pracy pilarza (przy obsłudze urządzeń wibracyjnych). Biegli wyjaśnili, dlaczego rozpoznane schorzenia czynią odwołującego nadal częściowo niezdolnym do pracy i dlatego Sąd oddalił wniosek o uzupełnienie opinii, uznając ją za kompletną. Odmienne stanowisko oznaczałoby, iż należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, aby upewnić

się, czy niektórzy z nich nie byłoby zdania takiego samego jak strona. Nadto wskazać należy, że Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego co do stanu zdrowia wnioskodawcy, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego, niż wyrażone w opinii biegłych.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt